

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 4. Exemplum Josephi Patriarchæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

tiae ordinem in omnibus fidelissimè sequi.
 Postquam enim hac ratione, quod in nobis
 fuit, præstiterimus, quemcumque demeritis
 res suscepta exitum habuerit, & facilius nos
 satisfacere & certius persuadere poterimus.
 Deum sic voluisse ad majus emolumentum
 nostrum, tametsi motiva & rationes, cur
 voluerit, ignoremus.

§. IV.

Exemplum Iosephi Patriarchæ.

Hujus rei illustre exemplum præbuit
 nobis integerrimus adolescens Ioseph
 cum mandato Gen. 37. patris sui Jacob præcipit
 tissimè obediret per summam fratrum
 rum invidiam primùm coniectus est in ve
 rem cisternam deinde venditus Ismaelitis
 quibus ductus est in Ægyptum. Sed his ini
 riis non magis est fractus adolescentis
 mus, quam deinceps cum Putiphari Domini
 suo fidelissimè serviens, ab eodem injustissi
 mè traditus est in carcerem, in quo tamen
 plures annos detentus, ut erat innocentissi
 mus, ita sibi semper simillimus perstitit, &
 mirum nihil unquam aggressus quod non
 prius Deo ardentissimis precibus commo
 dasset, certus quidquid sibi accideret, fore ab
 quando ad majus bonum suum: unde fit

persuadebat, Divinam bonitatem in qua
 spem omnem habebat collocatam, neuti-
 quā permittere his se injuriis cumulari sine opti-
 mis rationibus, quibus omninō acquiescebat
 absque sollicitudine eas cognoscendi, imō vel
 inquirendi. Nec sua eum fefellit fiducia; nam
 Deus ejus nunquam immemor, providit ut
 majori cum gloria educeretur è carcere quā
 ignominia fuerat in eum coniectus: fratres
 verò ejus qui illum velut servum vendide-
 rant, se denique servos, illum Dominum suū
 supplices appellarunt, vehementer admirati
 cognita ejus quā universæ Ægypto primus
 à Rege præsidebat, amplissima potestate.
 Hac eximia in Deum fiducia sic erat eruditus,
 ut res omnes divinæ soleret adscribere vo-
 luntati quam in maximis etiam agnoscebat
 hominum peccatis, velut tunc, cum fratres
 suos recordatione crudelitatis suæ quam in
 illum impiè exercuerant, afflictos consolaba-
 tur his verbis. Gen. 45. *Nolite pavere, neque vo-
 bis durum esse videatur quod vendidistis me in
 his regionibus, pro salute enim vestrâ misit me
 Deus ante vos in Ægyptum, non vestro consilio
 sed Dei voluntate huc missus sum, &c.*

Imitemur hunc sanctissimum juvenem tū
 in omnibus nostris consiliis confugientes ad
 Deum, tū providentiam ejus atque dispo-
 suo

sitionem in omni rerum eventu agnosce
 persistamus semper stabiles sub tutela in
 tæ ejus misericordiæ, & in omni occasi
 centies interdiu & centies noctu, si ve
 exemplo S. Bartholomæi Apostoli & Sæ
 Marthæ, supplices in conspectu divinæ m
 statis procumbentes magnâ cum fiducia
 vel corde solo precemur in hæc verba :
 mine Deus omnipotens benedic rogo
 operi quod ad tuam gloriam ordior. Bene
 huic negotio quod mihi tractandum
 incumbit. Benedic cogitationibus meis,
 bis & actionibus meis. Benedic somno
 & vigiliis meis, largire mihi hanc gratiam
 in omnibus, quæ dispono & exequor, ita
 semper sim unitus intellectu & affectu, ut
 nil unquam me a te separet. Doce me
 voluntatem tuam, quia Deus meus es.
 Proposui iter aliquod suscipere, compe
 quoddam officium, prosequi in judicio
 mutare habitationem jungere matrimo
 filiam, contrahere cum aliquo amicitia
 inire cum alio societatem, in quodam ne
 tio operam meam impendere, suggerere
 obsecro quem in iis me sequi vis ordina
 quoniam Dominus meus & Deus meus tu
 doce me ut sciam quid mihi expediat, qu
 agere debeam, ut non aberrem ab acti

providentiæ tuæ consilio & constituto sine prædestinationis meæ. A tuâ iterum immensâ bonitate peto suppliciter clementissime Domine Deus, ut mentem meam luce cælesti illustres qua cognoscam semitam mihi à te signatam, per quam ambulem. Da quod jubes, & jube quod vis, sive dulce sive amarû, sive honorem sive ignominiam, sive sanitatem sive infirmitatem; ad omnia ecce paratum cor meum. Hoc solum opto ut tua in me voluntas integrè fiat, nec ab ea latum unguè discedam. Hoc solum timeo ne meam sequendo voluntatem à tua procul discedam. Obtestor te salvator mi dulcissime, ex toto corde supplico tibi, ne permittas me unquam separari à te, In manus potius dæmonum incidam, quàm propriam infelix prosequar voluntatem à tua alienam.

CAPUT V.

De Providentiâ & Cura quam Deus habet de unoquoque nostrû, cui nos conformare in omnibus sine querela debemus.

§. I.

Regula prudentia humana dispares divina.

Humanæ prudentiæ nobile præceptum est: *Ne plura amplectaris quam possis stringere, Nec majora suscipias, quam valeas*